

ת"פ 38322/03/22 - רבאח ריזק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

04 יולי 2022

ת"פ 38322-03-22 מדינת ישראל נ' פרץ ואח'

בפני כב' הנשיאה אסתר הלמן

רבאח ריזק

המבקש

באמצעות עו"ד ירון שומרון מטעם הסניגוריה הציבורית

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז צפון

החלטה

1. בפני בקשת המבקש לאסור את פרסום שמו ופרטיו.

עובדות והליכים קודמים

2. המבקש נעצר, יחד עם חשודים נוספים, בחודש אוקטובר 2018 בחשד לביצוע עבירות של מתן שוחד והלבנת הון. במסגרת דיוני המעצר (מ"י 18-10-24588), ביקש המבקש ליתן צו האוסר על פרסום שמו. ביום 10.10.2018 דחה בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ע' מיכליס) את הבקשה וקבע כי לא נמצאו טעמים המצדיקים קבלתה. המבקש הגיש ערר על החלטה זו, ערר שנדחה בהחלטת כב' השופטת מ' ברק-נבו. בהמשך, ביום 15.10.2018, במסגרת הליכי המעצר, הגיעו הצדדים להסכמה לפיה, צו איסור פרסום זמני יוטל בעניינו של המבקש.

3. ביום 10.04.2020 הורה בית המשפט למאשימה, במסגרת ה"ת 6246-04-19, ליתן עמדתה בעניין הותרת צו האיסור על כנו, נוכח חלוף הזמן ממועד המעצר. המאשימה התנגדה להארכת תוקפו של הצו, וביום 02.07.2020 הודיעו הצדדים לבית המשפט כי הגיעו להסכמה, לפיה, הפרסום יוארך עד להחלטה אחרת, מטעמי יעילות דיונית ומבלי שהסכמה זו תבטא את עמדת המאשימה לגופו של עניין.

4. ביום 17.03.2022 הוגש כתב אישום כנגד המבקש ויתר המעורבים, המייחס למבקש ביצוע עבירות של מתן שוחד, לפי סעיף 291 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וכן עבירות על חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000. סמוך לאחר מכן, ביום 21.03.2022 הגישה המאשימה הודעה על תיקון כתב האישום בדרך של פרסום פרטיו המזהים של המבקש.

5. נוכח המפורט לעיל, הוגשה הבקשה הנוכחית, להורות על איסור פרטי המבקש, בהתאם לסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") ולפיו "בית משפט רשאי לאסור כל פרסום, בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין... או

לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות... יצוין כי הבקשה הוגשה לראשונה ביום 04.04.2022, באמצעות בא כוחו הקודם של הנאשם. בקשה נוספת, המצטרפת אל קודמתה, הוגשה ע"י בא כוחו הנוכחי כעת.

טענות הצדדים

6. המבקש טוען כי עלול להיגרם לו נזק חמור כתוצאה מפרסום שמו, ושקיים חשש ממשי לשלומם ולשלום משפחתו. המבקש מבאר לעניין זה, כי הוא ורעייתו, מוכרים מאוד בקרב הקהילה הערבית נוצרית, שכן הם שימשו כפעילים מרכזיים בגיוס בני המגזר הערבי לשירות הלאומי ומכהנים כחברים מרכזיים בעמותה לשוויון חברתי ולשירות לאומי. כתוצאה מפעילות זאת, בני הזוג סבלו מהתנכלויות שונות ממתנגדים הנמנים עם החברה הערבית, ותלונות שונות אף הוגשו למשטרת ישראל.

7. המבקש מתאר כי בעקבות התנכלויות אלה, הועברו פניות שונות לגורמים רמי דרג במשרד לביטחון פנים ע"י משטרת ישראל וע"י ראש מנהלת השירות הלאומי במשרד החינוך, וצרף העתקים מהתכתבויות אלה. עוד נטען כי בעקבות אירועים אלה, לקתה רעייתו של המבקש בנפשה וחווה אפיזודות פסיכוטיות לרבות ניסיונות אובדניים.

8. לגופו של עניין, הוטעם, כי כתב האישום מייחס למבקש ביצוע עבירות הקשורות לעסקאות מקרקעין, על פי רוב, של בני המגזר הערבי, במקרקעין שהופקעו ע"י המדינה, וקבלת פיצוי עבור בעלי הזכויות הערבים בקרקעות המדינה, תוך ויתור על טענותיהם בעניין חוקיות ההפקעה. פרסום שמו של המבקש בקשר לעבירות אלה, עלול להחריף את מצבו של המבקש ושל בני משפחתו, עד כדי סכנה לחייהם, נוכח עמדת גורמים במגזר הערבי, הרואים בויתור על קרקעות בנסיבות המתוארות, כויתור על זכויות הערבים באדמותיהם.

9. בנסיבות אלה, מסכם המבקש, הנזק בפרסום שמו עולה על התועלת באינטרס הציבורי שבפרסום, בדגש על העובדה, כי שמותיהם של יתר הנאשמים בכתב האישום פורסמו, וכי חלקו בפרשה מצומצם בהשוואה אליהם.

10. בתגובתה, המשיבה מביעה התנגדות למבוקש וסבורה שיש להתיר את פרסום שמו של המבקש. לשיטתה, לא עלה בידי המבקש להציג ראיות המצביעות על נזק קונקרטי חמור העלול להיגרם לו, מעבר לנזק האינהרנטי שבפרסום שמו של נאשם, המצדיק סטייה מן הכלל של פומביות הדיון. המשיבה מפרטת באריכות את השתלשלות העניינים שקדמו לבקשה הנוכחית, ומדגישה את עובדת חלוף הזמן, ממועד מעצרו של המבקש, דרך מועד ההסכמה הדיונית הנוגעת לאיסור הפרסום, ועד לימנו אנו.

המשיבה מציינת כי פרשיית השוחד המיוחסת למבקש, היא פרשיה ציבורית חמורה, הנוגעת לנטילת שוחד ועבירות הלבנת הון בדרגים הבכירים ברשות מקרקעי ישראל, עובדה המחזקת את הצורך בפרסום.

דין והכרעה

11. לאחר עיון בבקשה על נספחיה ובתגובה, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

12. כידוע, פרסום שמותיהם של חשודים ונאשמים נובע מעיקרון פומביות הדיון. הכלל בדבר פומביות הדיון הוא כלל המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט. על כן, וכפי שעולה מסעיף 70 לחוק בתי המשפט, הכלל הוא פרסום, ואיסור פרסום הוא החריג. על מנת לגבור על כלל זה, על המבקש להראות כי פרסום שמו עלול לגרום לו נזק חמור, העולה על זה הנגרם באופן טבעי, לכל חשוד כתוצאה מניהול הליך פלילי נגדו, וכי יש להעדיף את עניינו שלו על פני העניין הציבורי שבפרסום (סעיף 70ה(1) לחוק בתי המשפט; רע"פ 7276/13 **פינטו נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (12.11.2013)).

בפסיקה נקבע כי על המבקש לפגוע בעקרון פומביות הדיון בדרך של איסור פרסום שמו, מוטל נטל **משמעותי וכבד** להראות כי עלול להיגרם לו **נזק חמור** מהרגיל אם יותר הפרסום (רע"פ 6792/21 **בן יהוד נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (18.10.2021)).

13. בנסיבות המקרה דנן, אינני סבורה שהמבקש הרים את הנטל להוכיח כי עלול להיגרם לו או למשפחתו נזק חמור, החורג מן הנזק הנגרם לכל אדם באשר הוא, כתוצאה מפרסום שמו.

בראש ובראשונה יש לציין כי מדובר בפרשה שעניינה שחיתות ציבורית, בגוף המעניק שירות לאזרח. ממילא קיים עניין ציבורי מהמעלה הראשונה לפרסם את דבר ההליך, לרבות שמו וזהותו של המבקש. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה כי נקודת האיזון השתנתה מרגע שהוגש כתב אישום ולא מדובר עוד בחשוד, אלא בנאשם, וכן נוכח חלוף הזמן מעת שנחשפה הפרשה.

14. אשר לפגיעה האפשרית בביטחון המבקש, אף אם אקבל במלואה את הטענה, לפיה, המבקש ובני משפחתו סבלו מהתנכלויות ממשיות עקב פעילותם לחיזוק מסלול השירות הלאומי, בקרב המגזר הערבי, הרי שמדובר בהתנכלויות שאירעו בשנים 2007 - 2008 ללא כל קשר לחשדות המיוחסים לו כעת. איני רואה כיצד החשד המיוחס לנאשם בדבר הלבנת הון ומתן שוחד, **כעשור לאחר מכן**, יביא לסיכון שלומו של המבקש. הנאשם הציג חשש מעורפל שאינו קונקרטי ולא הצביע על גורם זה או אחר שממנו נשקפת הרעה. הקשר בין הפעילות לחיזוק השירות הלאומי, לחשדות הפליליים הנוכחיים, אף אם הם נוגעים בעקיפין לקרקעות בהם החזיקו אזרחים ערביים, הוא קשר רחוק.

15. גם טענתו של המבקש בדבר מצבה הנפשי של רעייתו והנזק האפשרי הצפוי לה נטענה בעלמא. אדגיש, כי החומר הרפואי שהומצא בעניינה של הרעייה רלוונטי לשנת 2010. טענה לפגיעה נפשית או סכנה אובדנית יש לתמוך בראיות, לרבות חוות דעת פסיכיאטרית המצביעה על פגיעה אפשרית כתוצאה מהפרסום. אסופת המסמכים הרפואיים, שאיננה משקפת את המצב העדכני, איננה יכולה להרים נטל כבד זה להוכחת "נזק חמור" (השווה: בש"פ 197-12 **עמי חדד נ' מדינת ישראל** (16.02.2012)).

16. סוף דבר, **הבקשה נדחת. הצו הארעי שניתן ביום 04.04.2022 מבוטל בזאת.**

החלטה זו תיכנס לתוקפה ביום 12.7.22 על מנת לאפשר למבקש להשיג עליה.

ניתנה היום, ה' תמוז תשפ"ב, 04 יולי 2022, בהעדר הצדדים.